

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 225-41
Телефон Друкарні 228-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лейдів.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Ген. Франко про перемогу під Теруелем.

ЧЕРВОНІ ВІДСТУПАЮТЬ ЗПІД ТЕРУЕЛЮ.

Місто Теруель, що його здобуло військо ген. Франка, частинно знищила червона артилерія. Багато домів у румовищах. В суботу вулиці відчищено і прибрано на них рух. Після цього, як до міста увійшло національне військо, тивілися уряди суспільної опіки та інтендантства. Залізничні шляхи направлено, сполуку з Сарагоссою привернуть за кілька днів.

З приводу перемоги під Теруелем відбулася в Саламанці велика маніфестація, яку закінчив промовою ген. Франко. Він сказав між іншим:

Діла вимовніші від слів. Ланцюг перемог в році, що саме скінчився, замкнувся перемогою під Теруелем. Це відповідь на брехні про тріумф червоних під Теруелем, відповідь, яку дають еспанці міжнародній масонській брехні

і коаліції ворогів батьківщини. Еспанці, встань! Нехай живе Еспанія!

НА ВІДТИНКУ ВІЛЛЯСТАР.

З головної квартири ген. Франко комунікують, що на відтинку Віллястар надійшли нові сили червоних та намагалися почати акцію, але національне військо їх змело. Ліве крило національної армії посувається вперед і раз-у-раз ломить опір ворога. Червоні втратили кілька тисяч вбитими.

На відтинку Теруель цілу неділю тривали рухи військ. Національне військо добуло всі осяги, які йому доручила команда. Червоні відступили в неладі, залишаючи обильний військовий матеріал і багато вбитих. Національне військо посувається двома крилами, маючи намір взяти червоних в кліщі.

Японія хоче мира на Далекому Сході і на цілому світі.

ЯПОНІЯ МОЖЕ ЙТИ ТІЛЬКИ ВПЕРЕД.

В новорічній промові японський прем'єр-міністр Коноє підкреслив великодержавне становище Японії та її рішучу роль в Азії. Прем'єр заявив, що реалізація національних цілей Японії вимагає справності, як досі, мобілізації національних сил, бо шлях до остаточної реалізації тих цілей ще далекий. А Японія може йти тільки вперед.

Що торкається японсько-китайської війни, то прем'єр Коноє заявив, що Японія помагає Китаєві побороти дегенерацію та віднайти свою власну істоту. Японія не може спокійно дивитися на те, як теперішні китайські провідники посвячують добро китайського народу своєму доктринерству. Японія змагається до того, щоб

знищити справжнє джерело протияпонських настроїв і до визволення китайського народу зпід теперішнього гнету. Японія тільки дивується, чому ті її наміри не віднайшли всюди належного зрозуміння. Інші народи повинні зясувати собі, чи бажають собі дальшого збільшення Китаю, який дійшов до теперішнього стану завдяки самогубній політиці. Якби європейські народи заняли у відношенні до Далекого Сходу таке саме становище, яке заняли до свого континенту, справа була б дуже проста. Японія хоче тільки мира на Далекому Сході і на цілому світі. Держави повинні зрозуміти, що для цієї мети необхідно було почати війну

Китай відкинув японські умовини мира.

Японські умовини мира закомунікував маршалові Чанкайшекові німецький амбасадор. Чанкайшек ті умовини з місця відкинув. Та асеж, як повідомляють з Ганкау, розмови між ним і німецьким амбасадором Травтманом не припинилися. Китайські урядові кола дуже здивовані, що ті умовини подано до прилюдного відома, бо переговори мали відбуватися в якнайбільшій тайні. Тепер, коли ці умовини проголошено, Японія — на думку китайського уряду — мусить їх поважно змінити, якщо щиро бажає мира.

БОМБИ В НАНКІНІ.

Китайська ескадра збомбардувала в неділю летунський майдан в Нанкіні, причому знищено два японські бомбовози. Під Гангау 22 японські літаки звели повітряну битву з китайською чисельною ескадрою. Японці відступили, один їх літак впав.

ВОГОНЬ ЗНИЩИВ ДІМ СОВІТСЬКОЇ АМБАСАДИ В НАНКІНІ.

Японські часописи принесли вістку, що в понеділок вогонь легко ушкодив дім совітської амбасаді в Нанкіні.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ КИТАЙСЬКОГО УРЯДУ.

ГАНКОВ, (ПАТ). Міністр фінансів і дотеперішній віцепрем'єр Кунг заняв становище президента міністрів. Маршал Чанкайшек хоче посвятитися виключно військовій праці. Це мало скріпити китайську військову організацію. З тією метою влучено теж морське міністерство до воєнного. Міністерство господарства має перебрати провід над різними новоствореними урядами. До кабінету увійшло 15 міністрів без геки, провідників різних політичних відламів.

Алькоголь вироджує раси й веде до загибелі

Партія цараністів розлітається.

З Румунії надходять вістки, що цараністична партія розкладається. Чолові діячі тієї партії, що вступили до уряду Гоґи, потягають за собою щораз більше організацій. Шеф секретаріату Мігальке, колишній голова тієї партії і один з головних провідників цараністичної молоді Попеску-Топольоскені теж прилучилися до цараністичних міністрів в уряді Гоґи. Останній став генеральним секретарем міністерства комуніканцій.

МЕРТВОРОДЖЕННЯ ПАРЛЯМЕНТ.

В Бухаресті поширилися чутки, що виборчий закон парламент розв'яжуть в половині

лютого. Нові вибори розпишуть на початок квітня. До того часу уряд переведе мабуть частину зміну виборчої ординації.

ДАЛЬША НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ПРЕСИ В РУМУНІИ.

Румунський уряд продовжує акцію націоналізації преси. „Курентул“ пише, що небаром замкнуться часопис „Наша Реч“, що виходить в Кишиневі у російській мові. Мають бути припинені також часописи редаговані в російській мові, що належать до життєвської меншини

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

„Діло“ та „Народний Зізд“.

Львів, 3. січня 1938.

1. січня 1880. року появилось перше число „Діла“, після „Батьківщини“, першого українського політичного часопису, що стояв на народовецькому ґрунті та ставав чинником національної організації в усіх ділянках життя. За несповна два тижні „Діло“ святкуватиме 50-ті роковини свого існування, як щоденника: першого українського національного щоденника, якого історія є історією української політичної думки, історією української еманіпації та українських змагань за права новітньої нації. Без річників „Діла“ ніодні історик українського руху не всилі написати ніодної брошури, і при всій сучасній нашій партійно-політичній диференціації та при всьому розрості української політичної преси — без „Діла“ годі уявити собі українське політичне життя. Саме тому, що „Діло“ все, від першого дня своєї появи по нинішній день, стояло на платформі тої народовецької течії, яка переходила різні еволюції та оформилась у нинішньому УНДО, але одночасно зберігало понадпартійний загальнонаціональний характер, даючи гостину на своїх сторінках визнаванню також усіх інших українських політичних поглядів, — „Діло“ піднесло так високо свій авторитет. Тим чинником, який ненарушно перепровадив авторитет „Діла“ крізь усі бурі й негоди, крізь усі внутрішньо-політичні потрясення та зовнішні репресії, крізь неоднократну нагінку своїх і чужих, тим чинником була завжди свідомість його кожноточасних керманців — тієї великої відповідальної ролі, що впала на його плечі — від 1880-го року мин. століття!

Політична нарада, яка відбулась у салі Народного Дому у Львові 26. XII. 1899, з участю 151 осіб з краю та кількадесяти львівських громадян, була одною із перших і найголовніших подій, що прийшли у висліді 19-літньої політичної акції „Діла“. Та політична нарада була по суті першим Народним Зіздом Української Національно-Демократичної Партії, предтечі нинішнього УНДО: Юліан Романчук став її першим головою, до першого Народного Комітету ввійшли передові діячі українського національного руху, яких імена записані в історії українського політичного й культурного здвигу, між іншими — Михайло Грушевський та Іван Франко. „Діло“ було духовим батьком тієї партії. Понадстанова і понадкласова, всеукраїнська та протипартікулярна ідеологія „Діла“ відбилась у рішальній мірі на ідеології та всьому характері нової політичної партії: на її понадкласовому і понадстановому характері, що відбігав і по нинішній день від характеру всіх інших українських політичних партій, груп чи течій. І так само, як „Діло“, отим своїм зверхнім характером, що не звужував себе до тісних рямців одної партії, так само партія, що не наслідувала інших партійно-політичних організацій реєстраційною формалістикою та зберігала характер радше масового національного руху, масової течії, ніж партії, — ця партія здобула собі таку популярність, таку повагу, таке практичне значіння.

І тому УНДО та „Діло“ це величини — хоч формально взаємно незв'язані — такі близькі собі, такі рідні. Вони взаємно зв'язані сильніше від усіх формально-правних вузлів, бо вяже їх спільне минуле і свідомість спільних цілей у майбутньому, вяжуть їх ті невидні, але сильніші від найсильнішої сталі нитки — спільного світогляду. І тому в дні пятого з черги (рахуючи від 1925. року) Народного Зізду УНДО — „Діло“ вітає його так, як вітається когось, хто належить до найближчої рідні, кого не бачилось уже кілька літ та від кого жагуче хочеться почути: які його думки, які почування, які настрої, які погляди на минуле й власні на будуче

У трьох попередніх числах „Діло“ ми висували у найзагальніших рисах ті головні справи, що ними прийдеться займатись Народно-му Зідові. Прийдеться йому напевне почути теж про конфлікт поміж „Ділом“ і УНДО. Такого конфлікту нема. Факт, що Редакція „Діла“, як така, ані її політичний референт не дістає навіть запрошення на цей Народний Зізд (діваст його тільки по-іменню один член Редакційної Колегії) може свідчити про ненормальні відносини між теперішньою верхівкою УНДО і „Ділом“, але не про конфлікт між „Ділом“ та партією. Бо „Діло“ не відмовлялось ніколи і не відмовляється від партійної платформи. „Діло“ ніколи не виступало проти партії і „Діло“ вважає, що саме воно боронить партію перед небезпеками, що їй грозять на випадок продовжування у партії деяких явищ, що в ній діються від недовгого часу. Це шонайбільше конфлікт „Діла“ з теперішнім проводом УНДО, якщо приймати, що цей провід своїми іменами представляє певну відому політичну тактику й певну політичну систему ознаково виступі платі. Як і назолі. Але це далеко не конфлікт особистий, бо особи не входять в гру там, де річ іде про суто-політичну розбіжність думок.

І тому просимо не давати віри, якщо хто-небудь хотів би нездорові відносини між „Ділом“ та теперішнім партійним проводом представити як якийсь спір на персональному ґрунті. Не грають ролі симпатії й антипатії, жалі й емоцій, чисто людські, природні й зрозумілі, але неістинні там, де річ грає підхід до найважливіших проблем політичного дня. Персональні різниці все були, є і будуть між найбільшими політичними однодумцями в усіх партійних організаціях світа. І вони на стійкість та тривалість партійної організації не впливають. Бо на сторожі тієї тривалості стоїть свідомість — вишости організаційних інтересів від особистих нахилів, тимпаче, коли річ іде про інтереси найбільшої української політичної партії, відповідальної за хід і вислід української національної політики. Булоб річчю жалюгідною, колиб внутрішньо-партійні відносини прийняли такий вигляд, що окремі члени тієї партії не бачилиб у ній можливостей для своєї активної праці. Витаючи Народний Зізд, „Діло“ висловлює своє найглибше переконання, що такий пожежний збір, як конгрес УНДО, стоятиме на тому самому ставовищі: підпорядкуванні інтересам партії всіх інших оглядів.

Українська молоде! Допишувати збірки ювілейного „Лару Просвіти“!

ТАРАС КУЛЬНИЦЬКИЙ.

ГРА ЖИТТЯ.

Аркадій Тименко запалив світло і, підійшовши до вікна, спустив тяжкі дерев'яні жалюзі. Втонув у глибині старого фотеля.

Перед очима стелилась мильними відтінками барв синява безжорданної просторини.

Мов елегантні врякни проходились стрункі тони якоїсь далекої музики.

— В далечині.

Лягла тиша —

— смутку мій! — пригадувались члеси дощів.

Мрії зористими килимами стелються в тиші самоти. Підійшов до шафочки, взяв у руки новозакуплену книжечку та адивлявся в неї.

Якщо прегарними видались звичайні чорні черешки букв!

Потім із захватом декламував вірш за віршем. Голосні, різьблені слова гомонію відбивались від мальованих стін. За вікнами панувала таємна ніч.

А вранці, як звичайно, стукіт до дверей:

— Аркадію, ходіть! Уже сідланок на столі. Ніхто не ходить до його кімнати. Навіть жінка. Це була його „святая святих“, захист його мрій.

— Зараз! — відповів; складав рівненько ранній одяг і входив до їдальні.

Сідланок випивав душом. Не міг сидіти при столі, на якому побіг клан й масла лежала дитяча панічка і стояв будильник. Не міг глядіти на розчепірене волосся пані Галі та замурзане, заспане личко малої Ланки, що раз-у-раз схлипувала.

Попав у юбку людної вулиці.

— Чиж я вічно ходитиму дим утоптанім

Есконтуйте
Доміцілюйте
Давайте до інкаса

на логічних умовах у ПРОМ-БАНКУ Львів, Гродзницьких 1, І. п.

ВЕКСЛІ

Поворотна неписьменність на селі.

(ГОЛОС ІЗ СЕЛА).

Кожному, хто мав змогу та охоту ближче приглянутися життю нашого села, зокрема життю нашої сільської молоді, мусів кинутися в очі один сумний прояв — прояв т. зв. поворотної неписьменності. Сміло можна сказати, що це одна з найтяжчих колод на шляху до культурно-освітнього й економічного дивинення нашого села. Аж лячно стає, коли бачите перед собою молоду, здорову людину, та рінчасно довідується, що вона неписьменна; що по скінченні перед кількома роками кількох клас вселюдної школи нині вона вміє... лиш підписатися та слабо, дуже слабо читати. А такі випадки зовсім невідокремлені! Навпаки. Зрештою нехай посвідчать це ті, що мали змогу глянути цій гіркій правді в очі.

Деж шукати за причинами цього невідрадного явища? Причини тут різні: одних слід шукати в школі, в середовищі, інших — у психічній структурі молодого люднни. Випадало б пригадуватися глибше над цими причинами, поробити деякі висновки та обдумати способи, як зарадити лихові.

Школа? Безумовно, багато винна тут школа, що в першій мірі покликана до того, щоб класти сильні та тривалі основи виховання й освіти. Це її законний обов'язок. І вона його менше або більше успішно виконує. Кажу: менше або більше успішно, бож — відомо — процес навчання не є ніколи абсолютно скінчений, тимбільше не може він кінчитися в кількох класах вселюдної школи. При цьому мусимо мати на увазі факт, що поворотними аналіфабетами не є лиш ті, що слабо вчилися у школі; є між ними й колишні „середняки“ і „передовики“, що вказує на те, що вина школи в цьому випадку не безпосередня, а посередня — вона не розбудила в молодій людині охоти до самоосвіти, до самонавчання, не розбудила в неї жажли книжки, часопису.

Щоб зреалізувати це важке завдання, школа повинна мати такі засоби, що облекшують її цю працю. Одним із таких засобів є добре поставлена шкільна бібліотека. Найосновнішим завданням кожного свідомого свої

обов'язків учителя є зорганізувати в школі бібліотеку та виниувати її в таку скількість книжок, що відповідає потребам школи, скількості учнів, їх вікові і зацікавленню. Крім цього кожна школа повинна пренумерувати дитячий журнал, зорганізувати раціональне читання книжок і журналів та по змові редагувати також власний дитячий часопис. Ці всі речі — це святий обов'язок школи.

На громадянство спадає тут також один великий обов'язок. Воно мусить прийти школі (особливо сільській) у цьому випадку з матеріальною допомогою: всі культурно-освітні та економічні установи, а то і приватні люди, яким майбутнє нашої молоді лежить на серці, повинні подбати про те, щоб у кожній школі була добра дитяча бібліотека, як один із найважливіших засобів розбуджування охоти до самоосвіти. Лекша річ запобігати залу, ніж його пізніше викоріювати!

до нудки шляхом? Чиж ніколи не вибду поза куліси, які скрили передімню справжній світ, щоб напавду жити?

Думав над цим і тоді довго його чоло морщилось довгими смугами. У борі, як завжди, розквітла цвітла на його століку і — тільки.

А там, десь за вікнами, що замуралими шибками відділюють світ, тремтять тисячі цвіток назустріч прозорій блакиті.

Понурий сум щоденної праці томив його.

— Чи можливе, щоб людина не найшла свого ідеалу? — спитав Івановича.

— Чомуж би ні? Візьмисть не знаходить його. Інакше світ був би раєм — відповів товариш.

Йшли пішоходом, по якому виступували краплі дощу.

— А якщо хто має його в серці та лише захоплюється ним, наче мистецьким образом...

— Це таке звичайне. Душа прагне життя, свободи, а ми мусимо виконувати звичайні ролі. Шодни туди і назад. Із спокійним виглядом, і так завжди: тепер і потім — говорив, прощаючись з ним товариш.

— Так завжди. Так, тепер і потім. Мов машина. Туди і назад. Бачити ті самі ліна, ніби різні, а такі байдужі. Ті самі дні, скриті від золота сонця, темними мурами. Не знати життя, лише мріяти про нього. — Як привити серце погодитись із цим?

Груди розпирала жахлива бігти в даль. Здавалось, що стіни приваляли його і він хоче бо-дай раз іще побачити синюву неба.

Біг вулицями, похнютивши голову, мов навіжений.

Двірець дихав сажено та гарячими випарами пари. У вагоні гайтню.

А за вікнами кучерявилися поля, ліси й сам день. Золотими стопами стигло по алашній

землі величне сонце. Іхав довго. Нарешті — бажана станція. Ішов скорими кроками по ліній дорозі. Тягнув її добре від тоді, коли по вінчанні Слави волочилось поблизу її дому в цьому лісі. Ліс шумів свіжою зеленню.

На лісничівці брехали собаки.

— Ах, Аркадій! — скрикнула здивувана жінка. Великі чорні очі, розхвалені широко аж до остраху застигли.

— Аркадію, що вам? Чого ви? Звідки?

Руками, мов мотузями, прикріпив її до себе.

— Ар-Ар-кадію! Що ж вам? Ви хорі?

— Слава, Слава, Славоныка — любувався ніжним іменем. Перед собою бачив лиш світлі-ві очі — самоцвіти.

— Що вам, Аркадію?

Довкола стояв заслуханий ліс і німий блакит. Дороги мріяли в далекій імлі.

— Це все минулось — говорила повільно Слава — минулось, як наша молодість. Зрозумійте, що я заміжня; ви теж женатий. Ми вже маємо свої окремі ролі, які мусимо виконувати.

— А проте як серце бунтується: не може погодитись з тим, що є. Чи годен я висловити всі прагнення душі?

— Треба погодитись із дійсністю. Треба раз прийняти роллю не лише відігравати, мов актор, але брати її, як конченість.

Над їх головами гойдалась свобідно зелені.

— А, Аркадій Тименко! Витаємо, витаємо — говорив товстий лісничий, Савчак, витаючи гостя. — Певно на відпустку!

Аркадій скривав у напруженні свою розгубленість.

— Так! На відпустку — говорив. До вас бо з цією місцевістю вжукуться мої найкращі спогади.

(Докінчення буде.)

7 естроєних обзодів - тайною успіху
високої класи PHILIPS Super 4-38^A за готівку
супергетеродинам 340 зол.

Родина, зокрема сільська, є найменше сприятливим середовищем для поборювання неперотної неграмотності. Нерідкий брак підсільською стріхою якогонебудь сліду друкованого слова, недостача відчуття його потреби, створення ідеальних умовин до поглиблювання поворотної неписьменності. Брак відповідної самоосвітньої атмосфери в сільській хаті не може витворити в людині жажди книжки, часопису, словом: не спрямовує її на шлях самоосвіти. І навпаки, є наглядні докази, що там, де така атмосфера існує, поворотна неграмотність не має місця.

У всіх тих випадках, де до витворення са-

моосвітньої атмосфери не причинилася школа, мусять її витворювати інші культурно-освітні установи, в першу чергу „Просвіта“. До цього діла треба втягнути якнайбільше інтелігентних людей на місцях, обізнаних з формами й методами культурно-освітньої праці серед старших, і працю зачати негайно та вести її планово та інтенсивно.

Рівнобіжно з цим витворюймо самоосвітню атмосферу в школі! Закладаймо й поширюймо шкільні бібліотеки, розбуджуймо у дітей жажду книжки й часопису — а тоді марево поворотної неписьменності на селі зникне раз назавжди.

О. Ольховий.

КРАВАТИ
БІЛЛЯ поручас
КАПЕЛЮХИ
РУКАВИЧКИ 1-3

Вацлав Чарнецький

Львів, Гетьманська 6, тел. 108-70

Польська колонізаційна політика на пограниччях.

Останнє (44.) число бюлетину Німецької Пресової Служби (Катовиці) приносить два великі звідомлення з українських актуалій. Це стаття про польську колонізаційну політику та передрук частини промови посла В. Мудрого в сеймі з „Нового Часу“, ч. 3. „Чи новий уклад польсько-українських відносин?“

В східній „кресовій“ політиці Польщі автор добачує багато аналогій з західньо-„кресовою“ колонізаційною політикою. На Гор. Шаєську мусіло багато німців покинути свою працю, уступаючи місця пришестьцям з Галичини й конгресовій Польщі. Чи це не те саме, що десятки наших селянських родин виїжджають до Америки шукати кращої долі, підчас коли на цій же Волині раз-у-раз більшає число „осадників“?

Стверджуючи планове закладання серед українського населення т. зв. військових осад (вслушаних підстаршин польської армії), автор підкреслює, що число польських родин, які утримуються при екзистенції як хлібороби в майже виключно українських, частинно також і білоруських околицях, вносить 17.000 Організація колоністів цих земель, на недавню відбуту зїзді, підкреслювала, що ці родини мають перед собою в своїй новій „батьківщині“ не тільки господарські, але й високі національно-політичні завдання. Члени цієї організації намагаються, як мога більше, прибрали до своїх рук територіальні самоуправи й це їм сьогодні вповні вдається. В цих 17.000 родинках росте 60.000 дітей, для яких організація виставила п'ять приватних шкіл. Ці діти мають остатись у східних окраїнах на те, щоб побіч з польським хліборобським елементом міг закріпитись в п'яти східних воевідствах також польський промисл.

Особливу увагу звертає автор на рух серед дрібної шляхти в карпатських околицях, що на його думку сильно відполячилася, коли не зовсім зукраїнізувалася. „Ані одне зусилля в рамках польської пограничної політики не звійшло такого сильного відгуку, як цей „шляхетський рух“.

В кожному разі тут менше усвідомлення щодо національно-політичних цілей цього „руху“, це більше — такий загальний серед поляків — сентимент до романтики старого шляхетства. Спогади про часи старої шляхетської республіки надзвичайно виідеалізовані в польському народі, так, як то їх представили Матейко й Сенкевич. Те, що хоч та „шляхта“ знаходиться в такій же біді, як і селяни, але раптом зааблюють її обіцянками на кшталт „товаришеске“ становище, те, що її на кожному кроці пригадують про герби та про те її вище становище, те, що її возять по цілій Польщі та улаштовують всюди осядці — те все її приманюється полем до деяких неувдаєтій цієї політики, якої наслідком є вже сьогодні створення двох виключно „шляхетських поляків“. Ця „шляхта“ — мірнує автор — не остатиться без значення, бо ж у старій Польщі

планово й у великій кількості заселявано пограниччя ушляхетненими в походах селянами, щоб створити „живу границю“ проти „козаків“, часто також проти татар. Впродовж століть число нащадків цих родин стало велике і хоч би їх на-

ОДИН ЗАКОН І ДВІ ПРАКТИКИ.

АПЕЛЯЦІЙНА РОЗПРАВА ПРОТИ В. ЯРМОЛЮКА В РІВНОМУ.

Городський суд у Рівному вироком з 8. жовтня 1937 р. засудив голову Округного Комітету УНДО в Рівному Василя Ярмолюка з Рівного на кару тримісячного арешту без припинення і сто золотих гривин, 20 зол. судової оплати і заплату судових коштів за проступок зі ст. 170 к. к., котрий постановляє, що хто розповсюджує фальшиві відомості, що можуть викликати публічний неспокій, підлягає карі арешту до двох літ і гривин.

Підставою обвинувачення і судового заводу В. Ярмолюка була брошура посла д-ра Степана Барана „За рідну землю“ — „Народ без землі — риба без води“, видана у Львові в друкарні „Діла“ в листопаді 1936 р. як відбитка зі „Свободи“ Українським Національно-Демократичним Об'єднанням і яка перейшла львівську цензуру та є у свободній продажі в Галичині як книжка легально видана і досі несконфіскована державною цензурною владою у Львові. В часі великої віцевої акції проти колонізації польським елементом зі заходу українських етнографічних земель у Польщі з кінцем 1936 р. згадану брошуру розколюпорговано у величезній кількості по цілій Східній Галичині і ніякий орган влади публічної безпеки і державної прокуратури не ціпав досі ні самого автора її д-ра Ст. Барана, ні видавця, ні колюпортерів брошури, ні врешті тих, що брошуру набули, її читали і даліше розповсюджували. Було це з цієї простої причини, що брошура вийшла легально згідно з постановами обов'язуючого акційського пресового закону з 17. грудня 1862 р. і не була та не є сконфіскована компетентною державною цензурною владою у Львові, яка у змісті брошури не знайшла нічого такого, що було б каригідне по думці карного закону.

Згадана брошура посла д-ра Барана була теж у великому обізі і на території Волині аж до дня 22. березня 1937 р., коли то повітове староство в Рівному її зняло, а окружний суд у Рівному на внесок прокуратури цю конфіскацію потвердив постановою з 26. березня 1937 р. Центральний УНДО у Львові після появи брошури посла Ст. Барана „За рідну землю“ — „Народ без землі — риба без води“ висловив її як прокламативну і розповсюджену в Рівному, який її як легально видану розповсюдження з кінцем 1936 р. у значному числі примірників серед селян повітового повіту.

Органи державної поліції на місцях у Рівнині мали цю брошуру у своїх руках, її чи-

віль тільки частинно вдалось повернути, всеж вони здібно значно скріпити польське становище на цих українських землях.

Також на білоруському колонізаційному просторі йде повною парою, подібно як і в Галичині, розбуджуючий рух. Але тут — у т. зв. „Литві“ — ці зусилля не увінчалися таким успіхом, як у Галичині. І тут є цілі села, або в кожному разі доми, яких мешканці навіть у часі російського панування, не позбулися почуття шляхетського й польського походження.

„В карпатській області натрапив шляхетський рух на сильну національну відпорність з української сторони. Це доказує, що зусилля шляхетських організацій та їх покровителів — це не музеальні іграшки, а поважна політична акція“.

Хоч, як з цього виходить, автор не зовсім докладно ознайомлений зі станом правдивого успіху цього „руху“ серед нашої ходячої шляхти, всеж має слушність, коли підкреслює, що вся діяльність прямує до свідомої денационалізації української людности. В кожному разі ці факти, в яких автор, видивляючи їх, добачує аналогії з засобами, що їх пристосовують супроти німців у Польщі, відомі нам, як тільки маленька частинка всіх тих „посунень і помислів“, всіх засобів, якими борються з нами провідники цих „кресових рухів“.

Б. Кентржинський.

Рагляни і пальта

оказійно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

ПАВЛИНА ЛЯНДАВ

СКЛАД ШКЛА, ПОРЦЕЛЯНИ, ЛЯМП ЕЛЕКТР.
І НАФТОВИХ

та вишочувальні начиння на шлюбні і забавні

Львів, вул. Казимира Великого 17.

РОЗПРАВА В ГОРОДСЬКОМУ СУДІ.

Обвинувачений В. Ярмолук на розправі в городському суді заявив, що до вини не почувається, бо брошура д-ра Ст. Барана була легально видана у Львові і ніякою владою не сконфіскована у хвилині її розповсюдження, та що ділав у добрій вірі, не добачуючи в колюпортажі легально виданого і несконфіскованого друку нічого каригідного.

Оборонець обвинуваченого адвокат Микола Багринівський з Рівного долучив до актів справи несконфісковані числа „Свободи“, у яких поміщено статті посла д-ра Ст. Барана „Народ без землі — риба без води“, які опісля передруковано в інкримінованій брошурі, і цілу низку передових статей „Діла“, з 1936 р. і 1937 р. написаних в земельній справі і в справі земельної політики між Понітовського та підписаних д-ром Ст. Бараном, на доказ, що факти і цифри, наведені в інкримінованій брошурі, не є фальшиві, але правдиві і що як правдиві не могли викликати публічного неспокою. Як свідка на цю обставину поставив самого автора д-ра Ст. Барана. Війні оборонець поставив ще й ймовірний внесок на умовлення справи проти збл. В. Ярмолюка, чи прав її часове припинення аж до часу позакли адвокатури справи дотищо конфіскації брошури згідно з постановою ст. 7. обов'язуючого на Волині пресового декрету з 7. лютого 1919 р., себто до часу судового процесу проти автора брошури пос. Барана.

Суд прийняв до актів справи додучені приписки „Діла“, але відмовив допущення доказу в переслухання д-ра Ст. Барана як свідка і видав вирок, засуджуючи В. Яромюлю на три місяці арешту, без припинення, хоч обвинувачений досі не був караний.

ЯК МОТИВОВАНО АПЕЛЯЦІЮ.

У зголошенні апеляції, з правного боку дуже влучно мотивованій, оборонець М. Багринівський виказав неспівпадіння пристосування до обвинуваченого санкції ст. 170 к. к. Не допустився обвинувачений теж ніякого проступку з пресового декрету з 1919 р., бо інкриміновану брошуру д-ра Ст. Барана розповсюджувала він три місяці перед її конфіскацією, а на основі ст. 32 згаданого пресового декрету розповсюдження зайнятого друку зажадало тільки в часі коли тривала конфіскація. В апеляції поновлено теж внесок на переслухання як свідка посла д-ра Ст. Барана і на допущення до актів справи переданої статті в „Ділі“ д-ра Ст. Барана з 30. жовтня 1937 р. п. н. „Давні методи і нові методи“, в якій сказано, що серед польського громадянства здійснюється тепер гасло: „Ані пади землі в українські руки“ та що у тій статті наведено також директора Земського Товариства Парцельного, Горчинського, який признав, що це товариство сконцентрувало у своїх руках майже піву парцеляцію у Східній Галичині і що в останніх роках у трьох південно-польських повітах продало полякам аж 96,3% парцельованої землі, не продавши там зовсім землі українцям.

НА АПЕЛЯЦІЙНІЙ РОЗПРАВІ.

Апеляційна розправа в львівському окружному суді відбулася в середу 29. грудня 1937 р. Обвинувачений явився на розправу особисто в товаристві оборонця М. Багринівського, який на акті поставив внесок на переслухання як свідка правлячого в суді посла д-ра Ст. Барана на спростування обставин, що подані в його брошурі факти і цифри є помилковими, а не фальшивими та що продавці є теж і поляки там відомості, між іншим і на сторінці 32, і даліших про пресову конференцію у Варшаві міністра Понятовського 23. жовтня 1936 р. у справі дотеперішньої акції уряд в земельних справах. А це саме пізнало конфіскації, хоч потім її без компенсації, тільки за урядовим ПАТ-ом!

Суд допустив цей доказ і д-р Баран як свідок на питання суду, прокуратора та позбавив питання оборонця М. Багринівського, тоді за згодою виказав у своїх дописах змінах повноти, наведених в інкримінованій брошурі факти та відомостей, які не є зовсім фальшивими в роз'ясненні ст. 170 к. к. Цей свідок ствердив теж, що інкримінована брошура, за яку засуджено обвинуваченого, досі в Львові неконфіскована.

І є у візному обороті на терені цілої Східної Галичини, та що ані його як автора, ані теж видавця не потягнуто за зміст брошури до судової відповідальності, як цього вимагає ст. 17. пресового декрету з 7. лютого 1919 р. при зайнятих друках.

Після зложення візана як свідок д-р Ст. Баран зголосився як оборонець обвинуваченого В. Яромюлю і в цьому характері виступав уже до кінця розправи.

При кінці розправи обор. М. Багринівський за згодою суду долучив до актів справи ч. 43. „Вісник П. У.“ з 21. листопада 1937 р. зі статтю Р. Лободовського „Неоповідаване помисли“, в якій є критика статті Вол. Полгорського в місячнику „Авангард Пам'яства Народного“ ч. 10. і 11. з 1937 р. п. н. „Учнівське політичне кресовей на Волині“, де автор Б. Полгорський домагається викання закону, що зажадував би не полякам набувати на власність землю на „кресах“.

ПРОМОВИ ПРОКУРАТОРА І ОБОРОНЦЯ.

Прокуратор підтримував у цілості вирок суду першої інстанції як слушний і законно опрацьований, підчеркуючи у своїй промові, що польський уряд на Волині може вести тільки колонізаційну політику і що з цією політикою уряд, як і з колонізацією Волині поляками зі заходу, годяться волинські послы ВУО, а навіть те все прихильно одобрюють і похваляють, як це зробив недавно пос. Скрипник.

Оборонець д-р Баран у зв'язку зі справою обо Яромюлю проаналізував ст. 17 к. к., що об'являє в цілій Польщі, виказав брак ознак цієї статті стосовно обвинуваченого і виказав на незнанням деінде парадокс, що інкриміновану його брошуру можна продавати нині та розповсюджувати вільно напр. у Бродах як легальний друк, за який нікого там не потягнуть до кримінальної відповідальності. Той сам зловісний перехід давнього австрійсько-російського кордону стає нараз проступком за кольтором того самого друку і мандрує до криміналу. Закінчив внеском на уневиннення обвинуваченого.

Оборонець Багринівський насмілюючи зізнання посла д-ра Барана як свідка, проаналізував постанови пресового декрету з 1919 р. і виказав неспівпадіння вироку і з цього боку — він теж від себе на уневиннення обвинуваченого.

СУД ЗАТВЕРДИВ ВИРОК ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ.

По довшій перерві окружний суд проголосив вирок, яким у цілості затверджено вирок суду першої інстанції і то з тих самих причин, і тільки виконання кари припинено обвинуваченому на час чотирьох літ.

Оборонця зголосив касажню

опальності, віроісповідань чи політичних переконань. У зв'язку з тим „Шлях Молоді“ пише:

„Всі ті голоси безумовно поважні і мають свою вартість, але в практиці вони без значіння. Бо що з того, що панове Бохенський і Бончковський пишуть про спільний польсько-українсько-білоруський фронт проти Москви, як життя приносить щось інше? Бачимо, що москалі в Польщі вільно улаштовують „Дні Русской Культури“, а білорусам у Вильні на „Дні Білоруської Культури“ старості не дало дозволу. Бачимо, що „Союз Русской Молодежи“ існує, працює і навіть руйнує білоруську молодь, якій те саме легке городське староство „з уваги на безпеку“ заборонило скликати організаційне зібрання з метою обговорити необхідність власної білоруської культурно-освітньої організації.“

Виходить, що голос Бончковського і Бохенського — це „голос вопіючого в пустині“.

ЧИ ПОЯВИТЬСЯ „НАРОДНА КРИНІЦА“?

Рік тому після припинення „Беларускої Криніци“ до вільнянського городського староства зголошено часопис п. н. „Народная Криніца“. На те зголошення староство дало відмову відповідь з уваги на якусь „нечесну конкуренцію“: в письмі до видавця староство повідомило, що часопис під подібним наголовком вже зголошено.

Тому, що заповіджений часопис „під подібним наголовком“ цілий рік не появлявся, попередній видавець поновив своє зголошення. Доля того видавництва, зовсім природно, викликає серед білоруського громадянства велике зацікавлення.

Знак сторожика

Чай Прівес

Сильно запашный.
Дуже вишарпаний.

ПІД ГАРАНТІЄЮ
ПРИРОДНИЙ
НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

§ 19.

СПРОСТУВАННЯ.

В ч. 282 „Діла“ з 28. грудня 1937 р. появилася незгідна з правдою стаття п. з. „На москвофільському подвір'ї“, тому на основі § 19. пресового закону з 17. грудня 1882 р. Д. З. ч. 6. прошу помістити в найближчому числі на тій самій місці і тими самими черешками отсе:

Неправдою є, що „...п. Ганасевич любить і в газетах писати, щобити популярність, хоча щоби про нього говорили, його хвалили. Недаром студіював він у Вишній Торговельній Школі в Познані щось аж чотири роки, будучи рівночасно директором Ревіз. Союзу та беручи директорську платню за весь час студії. Дійсно, нечувано, щоби хтось за свої студії діставав платню“.

Правдою, що до його обов'язків, як директора Ревізійного Союзу Руських Кооперативів (РСРК), належить інформувати преси про господарсько-економічний стан руських селян у краю.

Правдою є, що не задля популярності та бажання хвалити, але для річової критики пише статті на теми з ділянки різниці й економіки.

Правдою є, що студіював у Вишній Торговельній Школі в Познані. Економічний Відділ, тільки три роки і що в часі студії не pobирав директорської платні, тільки Рада Ревіз. Союзу уклала безпроцентову позичку, яку давню до каси РСРК з подякою завернув, що є в книгах записане і Контрольними Органами РСРК стверджене.

Правдою є, що в часі студії, кожного року, діставав безплатну відпустку як третій директор РСРК.

Правдою є, що в як і інші працівники РСРК, не діставав за свої студії ніякої платні.

Львів, дня 27. грудня 1937 р.

Корислий Ганасевич

Пийте знамените Львівське Пиво!

Підтримуючи цей бровар, даєте одночасно працю нашим робітникам.

З білоруських справ.

17-ТІ РОКОВИНИ СЛУЦЬКОГО ПОВСТАННЯ.

В листопаді і грудні м. р. минуло сімнадцять літ від часу, коли білорусини збройно виступили в обороні незалежності своєї батьківщини перед наїздом большевиків. Було це в листопаді 1920-го року. Цей збройний виступ має вже історичну назву случького повстання. Не мала та самооборона успіху, бо в останніх днях грудня 1920. р. большевики повстання зликували. Велика частина учасників повстання перейшла на територію Польщі, де її роззброїли та інтернували; менша частина вела ще якийсь час партизантку в місцевих лісах, але вкінці мусіла таки піддатися большевикам.

БІЛОРУСИНИ МУСЯТЬ РАХУВАТИ НА ВЛАСНІ СИЛИ.

В білоруській „Християнській Думці“, що виходить у Вильні, появилася стаття, якої автор, проаналізувавши міжнародне політичне положення, робить висновки білоруської національної політики. В міжнародній політиці йде тепер боротьба між фашизмом та комунізмом, підчас коли демократія стоїть посередній. Ця боротьба некорисно відбивається на Білорусі. Бо ось, напр. большевики бояться, щоб під впливом Японії з цілого СРСР не потворилися незалежні національні держави, повели полі-

тику ще більшої централізації, асиміляції і гнету неросійських народів. Не краще — пише автор статті — хоча в інший спосіб відбивається та боротьба на білорусинах, що залишаються під впливом ідеології чи навіть політики фашизму.

Залишається демократія. Велика частина білорусинів покладає на неї свої надії, рахуючи як те, що демократична ідеологія признає окремим народам право на самостійне національне життя. Але демократія буває різна і, як видно тепер із багатьох прикладів, і вона не завжди йде з допомогою слабшим. Тому кінцевий висновок такий: „На чесну демократію білорусинам рахувати можна і треба, але обережно й оглядко, та передовсім треба спиратися на свої власні сили, на власну національно-культурну працю!“

ГОЛОСИ НА ПУСТИНІ.

Часопис білоруської молоді „Шлях Молоді“ обговорює найновіші книжки Вол. Бончковського „Грунвальд чи Пилаві?“, „Ад. Бохенського „Між Німеччиною та Росією“ і постанови VI. Конгресу Класових Професійних Союзів з жовтня м. р. у справі рівноправності національних меншин у Польщі в ділянці шкільництва, свободи преси і зібрань та повних прав для всіх громадян без різниці наці-

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Історичні традиції і фізичне виховання.

Чи чули ви колись про біг „березо-ногих“? А цікаво знати про нього.

Це марафонський біг лещетарів на трасі 60 км. через ліси і гори. Величава імпреза Норвегії, де на старті стає тисяча лещетарів, а організаторів обслуговує триста людей. І тих тисячу — це не найліпші, не „аси“ норвезького лещетарства. Ця маса походить з народу! З усіх сторін збігаються до Ліллегаммер, і побіч п'ятидесятилітнього батька стартує двадцятилітній син, рубач дерева з гірської долини, урядовець з Осло і ремісник з іншої провінції. Це величаве народне свято в горах, мавіфієстація народу на лещетах.

Але найважливіше в тому — це походження й історія тієї імпрези. Колись у давнину відважна громада людей подалася у гори — в замесілі і ледову студію, щоб рятувати одного наслідника престолу. Ніхто не мав відваги гнатися за ними. А відважні молодці були ліхо одитнені, на ногах — замість черевиків — мали тільки ошкварі з березової кори.

Звідси походить назва самої імпрези. Переклад перетривав віки, як символ відваги, рішучості й вірності! І нині, як тоді у 1205. р. перед 732 роками, кожний хлопчина мріє про біг „березо-ногих“. Число учасників бігу постійно зростає, від 1932. р. до 1937. р. з 200 зросло до 800 лещетарів. А на 1938. рік нараховують учасників бігу на тисячу.

Чи не в тому теж скривається таємниця лещетарської гегемонії норвегів? Ізучив за го-лосом традиції виставляє наріз тисячі лещетарів і з них вибирають опісля еліту: змагунів збітові слави.

Історична традиція і спорт чи фізичне виховання?

Тільки на перший погляд викликає таке питання сумніви, але коли вглибитися і задуматися в завдання фізичного виховання — то аси відпадають.

Від тоді, коли настала радикальна зміна в розумінні фізичного виховання, коли по-нилося „спорт для спорту“ відкинувши як безсмертне і навіть шкідливе, коли в основу руху на полі фізичного виховання лягла ідея, — тоді годі поводити таке відставлення: історична традиція і фізичне виховання. Чи воно важке? Не тільки важке, а й колюче! Вистане звернути увагу на одне з завдань фізичного виховання, а саме виховання одиниць на повноцінних фізично й духовно громадян. Не це тут, очевидно, про вибрані одиниці, але про цілий наріз.

Бож нема сумніву, що фізичне виховання можна зачислити до одного із найважливіших способів виховання народу. І тому знову фізичне виховання мусить послуговуватися важкими і доцільними засобами, для народу, як цілості.

Яке велике виховне значіння історичної традиції, про те навіть не треба згадувати. Ресбужувати гордість на славне минуле, плекати пам'ять важких історичних подій — це значить підносити національну свідомість. Мати спільну традицію споминів, спільно пережитих терпіння і спільно здобутих перемог утворює в пісні й легендах, в дорожніх іменах великих людей, які є гейби еманация характеру й ідеалів народу, як і в назвах міст, до яких привазані народні спомини — це по словам одного з філософів (проф. Р. Уйір) передумовина до народних та істинувач націй. І тому важко, щоб фізичне виховання прийняло плекання історичної традиції, як один зі своїх засобів.

Спроби вже були. От хочби в таких дрібничках, як нагороди. Або — зрештою не реалізований — план лещетарського рейду у скільських горах в 1935. р., у 20-ту річницю боїв УСС. у тих горах, як теж присвячення Запорізького Року 1935. р. у тій самій річниці. Виринула теж думка святкування спортовими традиційного свята чорноморської флоти на ріках.

Наше минуле таке багате у великі, світлі події, від давніх-давніх часів по останні десятиліття, що не важко буде вибрати. Щоб лиш в справу найшла відгук серед клубів та спортовців, і серед загалу, і щоб її послідовно переводити та не відкладати. Ось вже й черговий лещетарський сезон знаменито на-деється до цього, бо при відповідній пропа-ганді можна досягнути масову кількість учасників. Може на початку не буде воно така ім-преза, як згадане норвезьке свято. Це не му-сити бути рейд — як инр. проект у 1935. р. бож треба числитися з організаційною спро-можністю з одного боку, та з різними пере-повами з другого. Можна на початок обмежи-тись до льокальних свят, якби не вдалось зразу. Але почати треба рішуче! На зимовий сезон — це прегарне поле для праці клубів, що піднесе значіння і вартість їх праці.

Отже призадумаймося в наше минуле і стякуймо в спортових змаганнях події, які є для нас символом відваги, героїства, вели-ких змагань і подвигів! (Д. Б.)

— 0 —

На Ялинку найкращий і найцінний дарунок це комплет Бібліотеки „Діла“ 20 томів вартості зол. 39— ТІЛЬКИ ЗА 30Л. 25—

Ціна кожного тома	
Ірина Вільде: ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ — новелі	1.20
Улас Самчук: ВІДНАЯДЕННЯ РАЯ — новелі	1.50
Софія Яблонська: З ІРАЇНИ ОПІО І РИКУ	
репортаж з Китаю	2.—
Д'Орвеллі: ЧОРТИЦІ — новелі	2.—
Он. Бальзак: ЧАРОДІЙНА ШНІРА — повість	2.—
Василь Мажитин: ДВА З ОДНОГО, 2 томи — пов.	2.50
Ольга Мобиліанська: АПОСТОЛ ЧЕРНІ — 2 томи	
повість	3.00
Кнут Гамсун: ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ — повість	2.50
В. Будановський: ЯК ЧОЛОВІК ЗІЙШОВ НА	
ПАНА — повість	2.50
Сальваторе Фаріна: ЛЮБОВ ОПОВИТА БРЕ-	
ХНЕЮ — повість і новелі	2.—
Володимир Бірчак: ЗОЛОТА СИРИПКА — новелі	2.—
Юрій Носач: КЛУБОН АРІЯДНИ — новелі	2.50
Іван Зубенко: КВІТКА НА БАГНІ — повість	1.50
Федір Дудко: ДІВЧАТА ОЧАЙДУШНИХ ДНІВ	
сповідання	2.—
Богдан Лепкий: ТРИ ПОРТРЕТИ — спомини	2.25
Новелі Деялєх: ЧОРНА ІНДІЯ „МОЛОДОЇ	
МУЗИ“ — новелі	2.—
Фр. Аляхновіч: 7 ЛІТ НА СОЛОВАХ — спо-	
мини заспація	1.25
Ілько Бошан: НАПОЛЕОН І УКРАЇНА — істор.	
студія на підставі невідомих документів, з	
ілюстраціями	2.50
Замовляти: „ДІЛО“ — ЛЬВІВ, РИНОК 10.	
Почтова пересилка 30 сот.	
Хто замовить цілий комплет — не платить	
пересилки.	

СЕНЗАЦІЙНА ПРОГРАМА БОНСЕРІВ ПОГОНІ В ТЕРНОПІЛІ.

ЖРНС. — Погоня 10:4. В. Халасові боксери набили ласподіамо Погоня, для якої пункти здобули тільки Заградні й Бажі.

КОПАНИЯ МЯЧ.

ВІЛ. ГАЛДУКИ Рух — АКС 1:4 (0:2). На роман. жовт змаганні Рух розгромив АКС Ворота добул Вілімовський (5) і Петерек (2). Для АКС-у — Востан Пінтел, Пінтел і Клас.

Г А К І В Н А.

ПОГОНЬ У РУМУНІ.

Погоня грає в суботу 1. і неділю 2. п. м. в Чернівцях товариські мети в мистецтві Вукович Драго Водок. Перший матч зіграв Погоня 1:0 (0:0, 0:0, 1:0), другий Драго Вода 2:0 (0:0, 0:0, 2:0).

МІЖНАРОДНІ ГАКІВНОВІЯ ТУРНІР У КРИНИЦІ. КРИНИЦІ. Почалося тут міжнародні гаківнові турнір з участю Ференцварош (Будапешт), Рот-Вайсу (Берлін), Краков, Варшави, К. Т. Г. і Локни (обидва останні з Криниць).

Перші змагання: Варшави — К. Т. Г. 2:1 (0:1, 1:0, 1:0).

Другі змагання: Ференцварош — Краков 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). Краков грає без Волковського у від-модженому складі.

Л. Т. Н. ПРАГА ДОБУЛА ЧАШУ ШПЕНГЛЕРА. ЛАВОС. Після дограти на матч Л. Т. Н. Прага — Г. К. Лавос, перемогли остаточно пражани у відстав-ні 2:1 (1:0, 0:1, 0:0, 0:0, 1:0).

ГАКІВНОВОГО ТУРНІРУ У ЛЬВОВІ НЕ БУЛО. Га. змаганні турнір з участю України, Польщі, Чехії і Локни, який мав відбутися минулої неділі у Льво-ві не відбувся.

Служба Божа

СВ. ВОАНА ЗОЛОТОУСТОГО
зі службами різних напрямів в прегарнім
перекладі

О. Д. РА ЯРОСЛАВА ЛЕВИЦЬКОГО

Знижена ціна всього 50. сотників, поч-пересилка 20 сотників.

Замовляти: Азміа, „Діла“, Львів, Ринок 10. П.

*****

ВЛАСНОГО ВИРОБУ КОВДРИ — МАТЕРАЦІ — ПОДУШКИ

готові і на замовлення

простора — пошави — біла — позитив — ручники — обрус — кози — каші — фіранки поручас

А. Петрушевський Львів, Галицька 20.

Для П. Т. Духовни і Учнів на місцеві сплати.

8-10

Цініки задураю.

Спортові висліди.

Б О К С.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 11:2.

Леха — мистецтво львівської округи з босі виступи-ти з деякими роздроненими матурами, проте зигра-ла леха В Україні зображу Лавасова і Шеллума. Крім того на дружині сайно відстоху тренінгу. Тет-иці висліди були такі:

Вага муш: Таша (У) — Корона (П). Воротиба за-важе, при чому Таша оспира у першій руці ріш-ту перевагу. Воротиба закінчується ремісом.

Вага легута: Кіт (У) — Альберт. зигра на пух-ти Альберт, який був сая оспира босі, який, як і Кіт. На оспира оспирава чимало виступів на сай.

У другій парі той сая оспирава оспира України Гале із мистецтвом Лавоса Воробинського. Гале оспира-но твердий і замкнений матури на босера. З руги, матури і матури до добрих Воробинських муш про-трає перш того, як Гале оспира матури тренінгу сая матури босера і Кота аж матури оспира-ти матури.

Вага перо: Радимир (У) зигра перш на пух-ти з Лавос (П). Радимир мав перевагу у всіх тра-ди-

рундах і який мав більше фізичної сили, був би мій ви-значний противник з-а.

Легка вага: Оспудик (У) — Вуді (П) — не змі-ня на думку суддів один одного перемогти. На нашу думку Оспудик краще вилерив всі три рунди і тому повинен був виграти.

Півсередня вага: Лейбис програє на пункти з Я-гошівським. При цьому і рунди але на пункти і виби-вається оспира з сил. Така сама історія повторюється у всіх чергових рундах. Видно на цьому відстоху тренінгу. Виграє виграє Лейбис.

Півважка вага: Паша (У) — Міхаліч (П) — сен-зація стріч закінчується виграшем ремісом. Вуді не оспира гостра, заваже і пера боротиба. І важко оспира, хто з обох претендентів був ліпшим.

Важка вага: Стріч Паша (У) — Барановський (П) закінчується програмою Паша, який оспира з важ-ким матури виграш.

В ринку скарбів п. Марціан. Публіка з 700. ПОДІАНІ. Вага — Рух 11:2. Матч за мистецтво Паша і босі.

ГЛІНІ ГІП — Фалта 10:2. Фалта мав перевагу в усіх тра-

Ч. 3.

Новорічна промова воєводи Білика.

В день нового року львівський воєвода п. Альфред Білик прийняв у салі повістства новорічні побажання, після чого виголосив окремішню промову. У цій промові згадував окремо українців та окремо „русинів“. Воєвода думав, що доля українців у Польщі залежить від того, наскільки українці будуть лояльні стосовно польської держави. Наскільки буде прити польської держави. Наскільки буде Польща міцніти, наскільки її авторитет серед українців буде зростати і наскільки слабнути. Наскільки серед українців деструктивні елементи. Воєвода вірить, що українському народові але живе тільки поза кордонами Польщі, тому

свою промову закінчив побажанням, щоб тяжкі хвилини, які українці переживають на територіях свого розміщення поза кордонами Польщі, належали до минулих. Воєвода Білик висловив надію, що українці приймуть його новорічне побажання так щиро, як щиро він це бажання сказав.

Під час новорічних побажань президент м'ста Львова Островський сказав у промові, що Львів готується відсвяткувати 600-літні роковини прилучення Львова до Польщі.

—о—

Загальні Збори Учительської Громади.

Загальне Зібрання Товариства учителів середніх і вищих шкіл „Учительська Громада“ відбулося в дні 1. січня 1938. р. при великому зацікавленні середньошкільного вчителства з цілого краю. — По звітномленні Головної Ради, в яких представлено досяги й завдання Товариства та по живій, річевій дискусії вибрано нову Головну Раду в такому складі: голова

Володимир Радзкевич; члени Ради: Войцеховський Микола, д-р Грицак Євген, д-р Витанович Ілля, Зелений Зенон, крил. о. Дзерович Юліан, д-р Терлецький Маркіян, Винар Іван, Микетей Григорій; заступники членів Ради: Юліан Каменецький, Литвиненко Надія, Кордуба Петро, Лежогубська Ірина, Микола Матвій-Мельник.

—о—

Вшанування 30-ліття праці ред. Андрія Жука.

В неділю 2. ц. м. вшанувало Т-во Українських Кооператорів у Львові три десятки літ праці ред. А. Жука як кооператора, публіциста і громаддянина. В год. 12-й зійшлося до „малинкової сади“ в будинку РСУК чимало членів згаданого Т-ва і службовчиків та службовиків львівських кооперативних установ. З'явилися теж як гості представники деяких громадських установ і представники преси.

Ювілейні збори відкрили короткою промовою сен. О. Луцький в заступстві недужого голови Т-ва сен. Павликовського. Довгий, але ці-

емігрантів не почувався добре і замість Америки вибрав Галичину, де і з'явився в 1907 р. Зустріч з К. Паньківським скерувала його на шлях кооперативу.

В 1908 р. появилася перша стаття ред. Жука в „Економісті“. З того часу не випустив уже він з рук пера, вживаючи його скрізь, коли треба було заговорити на господарсько-кооперативні або громадські теми. В 1908 р. став Ювілят редактором „Економіста“ і „Самопоміч“, що вже було доказом, що шляхом самоосвіти добув він собі чимало знання, яким міг уже з користю з іншими ділитися. Діяльний як лектор та освітній і кооперативний діяч, увесь час до війни — мусів у часі війни кинути у вир політичної роботи, як член „Союзу Визволення України“, автор політичних меморіалів, тощо. Від 1930 р. присвятився знову кооперативній публіцистиці і статистиці, ставши начальником статистичного відділу РСУК у Львові.

Після реферату відчитано численні привіти, надіслані від громадянських установ, преси (м. і. від „Діла“) і деяких діячів. Усні привіти виголосили: ред. Купчинський (Тов. Письменників і Журн.), ред. Несторович („Торговля і Промисл“) і д-р Старосольський (Українська Соц. Дем. Партія). Витав Ювілята теж представник слухачів кооперативного курсу, що саме відбувається в Рев. Союзі У. К. у Львові п. Нестерчук. Хор цих слухачів відспівав многолітствіє.

Збори закінчив знову їх провідник сен. О. Луцький. Особисті приємні ред. Жука зі зворушенням підходили до нього, щоб стиснути йому трудолюбиві руки, а то й розцілуватися (н.)

ВИНА НА СВАТА!

Найкращі угорські вина з гір тонайських поручас
ГУРТІВНЯ Д. ДРУЖБЯКА
Львів, Ринок 40. Тел. 275-27.
Заприсяженим доставець літургичних вин. Прогляньте ласкаво відвідати доміну. Замовлення полатувати 2733 годжусь відверотною поштою. —3

кавий реферат про життя Ювілята виголосив д-р І. Витанович. З цього реферату довідались учасники Зборів про життєвий шлях Ювілята, повний небуденних переживань і безупинної праці. Вродився ред. А. Жук 1880 р. у козацькій родині в Лубенщині. Покинувши школи нижчого ступня, став він помічником волосного пи-гара, відтак службовиком земства в Лубнях. Захоплений революційною роботою, став партійним революціонером (РП) і українським діячем. З цього приводу й почалися бурхливі переживання, які згодом примусили його емігрувати з думкою про Америку. Полав він зразу в Женеву, але в гурті російських революціонерів-

Ялинка найменших.

ВЛАТНА ІМПРЕЗА ФІЛІ Т-ВА ОХОРОНИ ДІТЕЙ ТА ОПІКИ НАД МОЛОДДЮ.

Багато різних українських установ і товариств веде справді корисну працю. Здебільша така громадянська праця доволі невідчужа, ледь хто про неї знає чи хоче знати, про призначення ширшого загалу дарма й говорити.

От таку важку й незамітну для ока, та проте незвичайно корисну й потрібну працю веде філія Краєвого Т-ва охорони дітей та опіки над матерями. Ця Порадня має під своєю опікою 420 дітей, з того 120 немовлят. Порадня дає всім дітям безплатну лікарську опіку, деяким найбільшим їжі та по пів літри молока денно. Крім того Порадня має зовсім добре улажену дентистичну амбулаторію та кварцеву лампу. Порадню веде п-і д-д Надрага, яка кожного дня присвячує бодай годинку нашим найменшим.

Щоб своїм малим клієнтам, яких родині здебільша безробітні й незаможні, приготувати різдвяну несподіванку, Порадня уладила 1. ц. м. популати в салі „Української Бесіди“ при вул. Рутівського „Ялину“. У просторій салі зібрався коло сотні дітей, з яких найстарше мабуть мало 5 літ, найменше — 5 місяців. Салю ходором ходила від дитячого гамуся — сміху та плачу наперемін. Деякі личка дітей були такі виснажені та бліді, що дивлячись на них, ясно става-

ло, чому в нас при доволі великому числі народин — така жахлива смертність немовлят. Тому працю й кожну ініціативу філії Краєвого Т-ва охорони дітей та опіки над молоддю слід не тільки радісними словами привітати, але й ділами спомогати.

На ялинці, улаженій Пораднею матерей згаданої установи, роздали дітям пані, що дбають про фонди (до речі: дуже скромні) для т-ва, поверх 90 дарунків для найбідніших дітей. В малих клунках дістали діти все, що кому було найпотрібніше: черешки, свєтерики, суконки, сорочинки і т. ін.

Перед роздачею дарунків виголосив до зібраних дітей і родичів теплу промову о. Садовський. Опісля мужеський хор під управою п. Е. Козака відспівав кілька колядок.

По роздачі дарунків, опільних забавах та спільним підвечір'ю діти розійшлися щасливі додів.

ТЕПЛЕ ЖІНОЧЕ І МУЖЕСЬКЕ БІЛЛЯ, СВЕ-
РИ ПАНЧОХИ. НАЙНОВІШІ КРАВАТИ, СКАР-
ПІТКИ І ТРИКОТИ — поручас

ОЛЯНЧУК І ПІХЛЬ

Львів, пл. капітульна 3 (напроти катедрі).

НАЙДОЦІЛЬНИШИМ
АЙУСПІШНИШИМ
АЙДЕШЕВІШИМ
А ЧАСІ
ПОШИРИТИ ЗБУТ І ПРИДБАТИ
ЗАСОБОМ
консументів

ЦЕ ПОМІСТИТИ
ПРОПАГАНДИВНЕ ОГолошення

В СВАТ-РІЗДВЯНОМУ ЧИСЛІ

„ДІЛА“

ЛАСКАВІ ЗГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄМО
ТІЛЬКИ ДО ДНЯ 3. СІЧНЯ 1938 Р.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ПРИЙДЕ ДО ФРАНЦІЇ

Парижські часописи подають непотверджену вістку, що спочатком літа прийде до Парижа англійський король Юрій з офіційальною візитою. Король візьме участь у відкритті пам'ятника в цьому місці, де в 1914 р. ставу перший англійський вояк на французькій землі.

—о—

СТРАХ ПЕРЕД ЖИДАМИ.

В Австрії обговорюють проект закону про чужинців. В проекті передбачена постанова, що чужі громадяни, які хотіли залишитися в Австрії на довгий час, мусіли просити на те окремого дозволу. Кажуть, що це наслідок страху Австрії перед жидами, що могли нахлинити з Румунії.

*****

*****

Робу міністром буковинських справ?

ЧЕРНІВЦІ, 3. І. ПАТ. Преса повідомляє, що до Чернівців приїхав і обняв урядування новий префект Никифор Робу, один з найвищих діячів теперішньої урядової християнсько-національної партії. Префект Робу дістав від уряду спеціальні повноваження в ділянці адміністрації на Буковині і є така загальна думка, що він буде міністром для справ Буковини. Між іншим він матиме право робити на власну руку всякі персональні зміни в адміністрації Буковини.

ВИВЛАСНЯТЬ УСІ ЖИДІВСЬКІ МАЄТКИ.

ЧЕРНІВЦІ, 3. І. ПАТ. Вся преса повідомляє, що всі земельні посілости, які є в руках жидів, примусово вивласняться. Крім того унеможливають декрети про надання румунського громадянства, починаючи від 1920 р.

СНІГОВІ ЗАМЕТІЛІ В БЕСАРАБІЇ.

Чернівська преса подає, що в Бєсарабії, Добруджі та Молдаві панують від кількох днів небувалі снігові заметілі, що спричинили кілька людських жертв. В кількох місцевостях перервана телефонічна й телеграфічна комунікація, ціла низка поїздів застрягла у снігових заснах. В різних околицях попилися великі стада вівків.

ОТТО ГАБСБУРГ ВЕРНЕТЬСЯ НА АВСТРИЙСЬКИЙ ПРЕСТОЛ?

Австрійські легітимісти звернулися до канцлера Шушгга з проханням, щоб він призначив субвенцію пів мільона швінґів річню і дав дозвіл створити піхотну формуцію, що мала б право носити спеціальні однострої. Канцлер поладнав це прохання прихильно. Формуція матиме назву „Залізний Легіон“ і матиме сім провінційальних відділів. Вона буде співпрацювати з організацією католицької молоді. Австрійські легітимісти сподіються, що вже в квітні п. р. князь Отто вернеться на австрійський престол.

ПОВІТРЯНІ БИТВИ.

ТОКІО, 3. I. 1938. ПАТ. Японські летунки бомбардували вчора важкі під стратегічним оглядом точки міста Нанчанг. Над містом прийшло до повітряної боротьби з 6-ти китайськими літаками, з яких один упав. Крім того японські летунки бомбардували військові улаштування в Тсунґфу і Чеклонг у провінції Квантун. Китайські літаки виконали налет на Нанкін і скинули 10 бомб, але не зробили ніякої шкоди. Літаки мусили втекти від обстрілом японських гармат.

Біля голови

БУДЕ ДОБРЕ...

ТОЛЬКИ СКОРО
ASPIRIN
УСПІШНА І НЕШКІДЛИВА

НОВИНКИ.

— ПЛАТИТЬ ТОЧНО ПЕРЕДПЛАТУ! ПРИСЛАЙТЕ ЗАЛЕГЛОСТІ! Ш. Передплатників просимо вирішити залежності, бо стримаємо висилку часопису! Присилайте точно щомісячну передплату, бо інакше не дістанете книжки зі щомісячної Бібліотеки „Діла“! Наш часопис найдешевший, бо крім 10-ти сторінок найкращої щоденної газети та 16-ти сторінок під неділю, — даємо точним передплатникам щомісяця даром одну прегарну і вартісну книжку величиною від 10—15 аркушів друку. Точний передплатник „Діла“ складає за рік Бібліотеку „Діла“ з 12 томів.

— Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧ. Ні Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Дурдзела та інж. хемії, Львів, Коперника 42 А, т. 272—18. Початок викладів 15. лютого п. р. Прогнози безплатно. Додаткові Курси лічиного масажу тіла і руханки. 2711 3—10

— Нову книжку бібліотеки „Діла“ — повість Ю. Косача „Чад“ — розсилає адміністрація нашого часопису з вищим днем нашим точним передплатникам.

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глушківського, Львів, пл. Капітульна 3. I, телефон 254—46.

— Цьогорічний диригентський курс для диригентів церковних і провінційальних хорів при Вишньому Музичному Інституті ім. М. Лисенка у Львові, відбудеться в часі від 15. січня до 31. березня п. р. Платня навчання обіймає всі найважливіші для диригента предмети від самих їх початків, так що окрема музична підготовка не є konieczна. — Кожен учасник мусить представити особисті документи, по яким швидко свідчення. Навчання відбуватиметься щоденно від 9. до 13. години з винятком неділі та свят. Місячна оплата за науку 20 зол., себто 50 зол. за цілий курс. — Кандидати мусять очевидно заздалегідь подати про своє приміщення і прохарчування на час курсу. Дирекція Інституту робить заходи про приміщення деякої кількості кандидатів у бурсах та про дешевий харч. Побажане було би привезти зі собою сніжок. — Випуск і публікація слухачів відбудуться 15. січня 1938. між 9. а 12. і 15. і 19. год. в класовій Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, вул. Шашкевича 5. III. (Тел. 237.15). Викладачі почнуться в понеділок, дня 17. січня. Курс закінчиться виступом, та роздачею свідочств.

— При кожній нагоді помагаймо „Рідній Школі“! Вл. Посол Дмитро Великанович зложив до каси Повітового Союзу Коужків Р. III. у Львові 5 зол. на „Рідну Школу“ замість святочних побажань. Хто черговий?

— Різдвяна програма кошицької радіостанції. Чехословацьке радіо у своїх програмах для Пляк Русь, які передає на хвилях кошицької радіостанції, приготувало для своїх слухачів багато песподіванок. На передодні Свят-вечора, 3-го січня п. р. по кошиках Стефана Каб-

Не дійшло до порозуміння.

Тому три дні повідомляли ми, що наради Комісії, вибраної місяць тому останнім Центральним Комітетом із трьох членів більшості і трьох членів внутрішньо-партійної опозиції — закінчилися неспадкою, бо не довели до узгодження політичної частини на Народній Зїзд. Рішено передати на розсуд Народньому Зїздові ріжницю поглядів щодо зміни політичної тактики та справу відділення проводу УНДО від проводу УПР. Хоч опозиція не конкурувала на провід та заявляла свою готовість узгодити кандидатуру голови партії, з тим, щоб лише тим головою не був нікий посол, — представники президії партії це домагання відкинули.

Після того відбувались ще далі наради щодо складу будущего Центрального Комітету. Хоч первісно представники проводу партії погоджувались на досить поважне заступництво

опозиції в ЦК, проте пізніше змінили своє становище настільки, що до Центрального Комітету згоджувались допустити тільки дуже мале число представників опозиції, при чому не погоджувались навіть на таких діячів, як заступник голови партії від початку її існування посол Гр. Тершаковець, д-р Кость Левинський, політ. редактор „Діла“ І. Кедрин і інші. Партійний провід поставив при цьому ще й інші умови, яких опозиція просто не мала права ані можливості прийняти.

Одночасно провід партії перевів на терен Народньої Організації міста Львова вибір 22 делегатів на Народній Зїзд без повідомлення про дотичні сходили членів тієї Організації членів внутрішньої опозиції.

Таке становище проводу партії і такі відносини внеможливили опозиції порозуміння, хоч вона до цього широко змагала.

Чака, в 18.20 кошницька радіостанція висилає медитацію проф. о. Дмитра Поповича „Сонце прелюді“ про Вифлємське Дитя. На самий Свят-вечір визначений етнограф проф. д-р Іван Пивкевич пригадає наші первісні колядки і пояснить, звідки з'явився звичай колядувати, доповнюючи свій виклад ілюстраціями з графонової плит. Початок год. 14.05. Головна програма Свят-вечора є поширена і висилається передачею із Ужгороду. Від 17.35 год. хор греко-католицьких богословів виконає під управою С. Гладоника та в супроводі балаалай: колядки. Точно в год. 18.00 в етері заграють дзвони катедрального храму в Ужгороді як вступ до різдвяного привіту, який виголосить мукачівський єпископ Олександр Стойка. Вночі перед північною Службою Божою, в 23.30 год. песка Марії Кочанової „Се Агнец Божий“, заведе нас до палати Ірода, щоби ми були свідками перемоги душевних сил над силами матеріальними. По ній, точно в 24. годині кошницька станція передає північну Службу Божу. На перший день Різдва від 9. години рано Кешіці висилають передачею з Ужгороду архиєрейську Службу Божу, яку celebрує єпископ Олександр Стойка. При Службі Божій співає хор греко-католицьких богословів. Вечером в год. 18.00 слухачам кошницької радіостанції представлять наші праські високошкільні студенти, щоби нам показати свої Різдвяні Свята. Другий день Різдва кошницька радіостанція посвятила православній церкві Підк. Русь. Рано в 9. год. передає з ужгородського храму „Пам'ятника“ архиєрейську Службу Божу. Вплудне мукачівський хор „Метеор“ в перерві концерту оркестри кошницької радіостанції заспіває наші оригінальні коляди. Третій день Різдвяних Свят мікрофон кошницької радіостанції зупиниться в Пришєні. Рано в 9. год. передає звідти Службу Божу, а ввечері в год. 18-й привіт єпископа Павла Гойдича та концерт хору греко-католицьких богословів під управою о. Емерика Селяка. Чехословацьке радіо не забуло й на наших братів в Америці. На Свят-вечір Прага висилає на коротких хвилях привіт єпископів Стойки, Гойдича і Дамаскина. Крім привітів передає також півгодинний концерт хору греко-католицьких богословів у Прашєні.

— Рідній Школі допоможе кожний, хто купить ялинку: біля церкви св. Юра або св. Патлиць, біля хлопчачої школи Р. III. ім. Шевченка (вул. Сувійського 21) або біля школи ки. Льва (Личаків, вул. Крупульська ч. 15), або на площі св. Духа. Ялинки свіжо зрубані та дуже гарні.

— Дім „Кулка Рольмішого“ та громадську пекарню посвятили в Качанівці, пов. Скалат. На посвяченні був староста Рутковський, який теж виголосив промову. З весною мають відбудувати в селі кооперативний дім.

— В іншійшому тижневі доларівні впади так виграли: 12.000 дол. на ч. 1343632; 3.000 дол. на ч. 790796 1122080; 1.000 дол. на ч. 1421099 41827 102687 271807 693618 844934 819866.

— Пошесті в Бучаччині. У Трибухівцях і Живородках, пов. Бучач панує пошесті плямистого тифу, шкарлатини і запалення мозкових оболонок, при чому є багато випадків смерті. Випадки плямистого тифу появились також у Бучачі. Влада заминула школи і заборонила всі імпрези.

— Львівська хроніка. При 15-ступневому морозі, який панував у неділю, рятувальне погоління ствердило кільканих випадків відморожень неоможливо вух. — При вул. Синьстуській

ч. 23 пробував отруїтись денатуратом 43-літній Філіпп Вірбах. — До фабрики мила при вул. Веєранів вломилися злодії і забрали більшу кількість мила та свічок. — У Венєцькому готелі пробився ножом у серце 31-літній кравець Микола Горлавич. — На Зеленій рогащі пробував отруїтись безробітний муляр Каз. Старовешкий. — Городське староство заборонило спікуватися на вулицях міста, бо було з цього приводу кілька нещасливих випадків.

— Краєва хроніка. В Завині, пов. Зборів згинув у камінемілі 16-літній Петро Земкевич, на якого звалилася скала. — У Вичайках біля Монастирськ двоє полишених без догляду дітей, 4-літня і 2-літня дівчинка, спричинили в хаті пожежу і згоріли на вуголь.

— За зведення жінки. В окружному суді в Стрию відбулася розправа проти Павла Яцева і Тухлі коло Скольного за вбивство ем. залізничного радника Маріяна Вебера зі Львова. Яців був дозорцем відді Вебера. Вебер приїздив до відді в літі й на свята та баламутив жінку Яцева. Одної днини Яців так побив Вебера, що він незабаром помер. Суд засудив Яцева на 2 роки в'язниці.

— У справі ки. Михайла Радзівіла йдуть два прецеди. Внесення на обезвласнення має рішити городський суд в Острові. Окрема справа зв'язана з опікою над маєтком князя. Крім родини зголосили свої претенсії до цього маєтку численні вірники, яким належаться гроші в сумі кількох сот тисяч золотих. Наслідком марнотратності князя цей маєток знаходиться під примусовою управою, при чому князеві визначено місячну пенсію, яка при його способі життя не вистачає на покриття його видатків. Наслідком того він знайшовся у трудному матеріальному положенні. Його наречена, пані Сухестов позичає на всі боки по кількадесяти зол., щоби заспокоїти найважливіші щоденні потреби.

— Бандит Кошевяк помер. У шпиталі св. Людвіка в Радомі помер відомий бандит Юзеф Кошевяк, співник Марушечка, що пропав до сі серед лісів. Як відомо Кошевяк відмовив у своїх зізнаннях. Коли й Марушечко згинув, (кажуть, що замерз), то багато мільйонів, яких вони допустилися, лишились невиясненими.

— Після Сильєвської забави, Контрактний залізничний урядовець в Торуні, 30-літній інж. Тадей Целіньський, провісив цілу ніч на Сильєвській забаві, кинувся з III. поверху на вулицю і згинув на місці. Причиною самогубства була духова депресія. Перед тим написав кілька листів до кривих і знайомих.

— Коні під потягом. Із стафії фільварку ки. Януша Радзівіла у селі Шпанові під Рівним вибігло кілька коней, які пігнали в поле і дісталися аж до залізничного шляху недалеко станції Решуик. У цьому часі наїждив особовий потяг із Сарнів до Рівного. Коні сплосилися і хотіли перебігти крізь залізничний шлях. Однак не всі встигли перебігти і восьмеро коней дісталося під колеса потягу, який пошматував їх на кусні.

— Нові смертні присуди. В Часках в совітській Білорусі скінчився процес членів „лінійної протарелової групи“, що за урядовим твердженням „саботувала діянь урядові розпорядки“. Головних обвинувачених: секретаря районного партійного комітету Федькіна, агронома Бубеля і заступника голови районного комітету Москаленка засудили на роострі, дох по 25 літ, одного на 16 літ, а інших на карі від 3 до 10 літ в'язниці.

— Ще одна жертва війни. Червоноєвська преса повідомляє, що в мікнності Божої господарю

Юрій Бота знайшов на полі гранату з часів першої світової війни. Коли хотів розібрати стрільно, спричинив експлозію, яка розірвала Боту на куски.

— Трагедія малярів. Відомий малярський маляр Деяре Сиргані застрелив з револьвера свою дружину, доньку і плуку, після чого скінчив самогубством. Мав 54 роки. Причина вбивства і самогубства була крайня нужда і невилічима недуга дружини.

— Під румунським чоботом. Румунський уряд веде безпощадну нагілку на опозиційну та меншинну пресу. В Чернівцях припинено м. і. щоденники "Чернівці" Альф. Цтг." і "Чернівці" Моргенблат".

— Грабунок 2 мільйонів фр. Біля французького Банку в Труа (деп. Об) шістьох бандитів, погрожуючи револьверами, вивело трьох інкассантів до машини, в якій було 1 мільйон 800 тисяч франків готівки і 250 тисяч цінними паперами. Заспокоєні нападом інкассантів почали стріляти, але нікого не ранили. Тимчасом бандити вискочили до самоходу і пішли, пропадаючи без сліду.

— Трагедія на морі. Незвичайна подія розігралася на повному морі, як оповів один член загону яхти "Афіе", який притягнули до порту Сан Педро в Каліфорнії. Військовий літак побачив на морі яхту зі зломаною щоглою. Пілот літака міг виразно доглянути тіло людини на передньому чердаку. Повідомлено негайно кутер, що були недалеко. І вони поплили на вказане місце. Перший прибув на поміч кутер "Персей" і взяв на свій чердак із яхти людей, що були виснажені до краю. З їхніх оповідань устійнено, що яхт блукав по морі, зланий на ласку вітрів і хвиль, а подорожні не мали води ні харчів. Трагедія яхти розпочалася з ментом, як один моряк Діон Морган рішив спробувати його на підданні води, щоб займатися морським розбишством. Тому убив капітана яхти вистрілом у потилицю та узявши пасажирів, що знаходилися на яхті, м. і. три жінки і дитину. Смерть капітана пімстив інший моряк Сандо, пробивши Моргану ножем. Його тіло, що лежало на передньому чердаку, доглянув пілот із літака.

— Вісім жебраків замерзло одної ночі. Наслідком дуже сильного морозу в Бессарабії замерзло багато людей. В самому Кишиневі згинувло одної ночі вісімох жебраків.

— Сніг завалив дах у кий. В Такомаї, в японській провінції Нігата завалився під тягарем снігу дах кіно, виповненого публікою. Потім померло 70 осіб, зате число ранених доходить до 100. Ближніх подорожних покищо нема.

— Пересунулася гора. Біля Бузан як повідомляють з Бухаресту, осунулася земля. Велике дігир на поверхні кільканятих гектарів осунулося в долину на села Кольт. Маса землі пересунулася на кілометр і засипала 10 домів. Мешканці зміркували катастрофу заздалегідь і втекли. Земля засипала частини русла ріки, яка виступила з берегів.

— Ріжні вістри. Коло берегів Корваллі французький корабель "Сільвабель" зіткнувся зі шведським кораблем "Льве" і затонув. Капітан і три моряки дісталися на "Льве" а два інші моряки блукали довгий час на малому човні, аж коли врятував їх інший корабель. — На збіччі гори Шнеберг у Тиролі лавина засипала 20 мештарів, з яких 12 відкопано живими, а 8 згинувло.

Свято "Просвіти" — всенародне свято. Тим, що приготувалися до нього якнайкраще, а перш усього: станьмо членами "Просвіти" і знайдімо жертву на ювілейний дар для неї!

3 театру.

Український Театр "Цвіркун": "МОЖНА, АЛЕ ОБЕРЕЖНО" — ревія.

На другий свій виступ вибрав "Цвіркун" ревію і цього вибору не можна назвати щасливим. Бо ж ревія вимагає в першу чергу сценічних ефектів, декорацій та костюмів. "Цвіркун" не може собі на те все зі зрозумілих причин дозволити. Тому провід театру мабуть найкраще зробив би, якби ставив легкі пєси та комедії, які напевно мали б більший успіх серед публіки, як ревії. Особовий склад "Цвіркуна" дає теж запоруку, що такі пєси були би якнайкраще виведені.

Коли йде про ревію "Можна, але обережно", то були в ній слабші точки, але були й дуже добрі. З виконавців на перший план виступають п-і Горницька і Задущка, з мужчин Серока й Остопа. П-на Мельниківна мусить ще попрацювати над танком. У скетчах почуватись вона зовсім добре.

Програма була перевантажена скетчами, зате за мало було музично-вокальних (очевидно: легких) точок. Режисери "Цвіркуна" мусять подбати і про те, щоб темпо гри й поодиноких точок було збільшене. Ревія не повинна ніяк тривати довше, як дві години. В іншому випадку вона томить і... нудить.

Р. Са.

† Посмертні згадки.

Д-Р ОЛЕГ ЮРІЙ МОХНАЦЬКИЙ.

Дня 1. ц. м. помер у львівському шпиталю по короткій недугі д-р Олег Юрій Мохнацький, молодий, визначний діяч Тереховельщини. Покійний син о. дек. Степана Мохнацького і Наталії з Мелешків, уродився 1905. р. у Львові. Гімназію покинув з відзначенням у Тереховлі в 1923. р. Описав студіював два роки на медичному відділі українського університету у Львові. Медичні студії покинув у Кракові в 1932. р., потім відбув військову службу і річну практику в тернопільському шпиталі. Дня 1. XI. 1934. р. відкрив лікарську канцелярію в Тереховлі. Вже з гімназійних часів проявляв велике зацікавлення громадянськими справами і за прикладом своїх діяльних батьків заправлявся до громадянської праці. Брав живу участь у студентському житті як голова Повітової Студентської Секції та як делегат на краєві студентські з'їзди. Вже змалку відзначався незвичайною працьовитістю, солідністю, точністю і совістю у виконанні всіх своїх обов'язків. Товарищів, услужливості і джентельменство здіяли Покійному загальну симпатію і любов серед усіх, що його знали. Як молодий лікар проявив за три роки своєї праці велику активність на полі боротьби зі суспільними недугами. Доказом цього численні реферати на гігієнічній темі, гігієнічні вистави тощо. Як голова Повітового Союзу Кружків "Рідної Школи" проявив велику активність під час плебісцитової акції. Багато праці проявив теж як голова тереховельського "Сокола" та член виділу інших місцевих товариств. Ніколи не жалував свого здоров'я і скрізь був на стійці, де цього вимагала національна потреба. Дня 23. XII. м. р. під час анкетки Ф. Н. Е. в Тереховлі напала група молодих людей з гнильми яйцями та палицями на зібраних. Покійний старався всіма силами перешкодити бійці, та це йому не вдалося. Такого сильного потрясення не витримав його організм, виснажений до краю плебісцитовою акцією. З недуги нервів і виснаження виявилася запалення легенів, що спричинило його передчасну смерть.

Дня 3. I. ц. р. в 11. год. у каплиці анатомії при вул. Пекарській у Львові відправили панакхиду о. крил. Д. Лопатинський, о. канц. М. Галлянт, о. Й. Кишакевич, о. проф. С. Дурбак та о. радн. О. Горчинський. Відтак домовину з тлінними останками відвезено самоходом до Тереховлі, де відбудеться похорон 4. I. в 2. год. В. Й. ПІ

Дописи.

Львівщина

"Хлоп гжибовічкі вола о ратунек". У зв'язку з появою в польському подешинку у Львові "Слово Народоу" ч. 49 допису під наз. "Хлоп гжибовічкі вола о ратунек" прохання дописати у Вашому часописі отсе вираження: Автор цього великого допису представив село Гжибовічкі під Львовом як місце, де нібито всімиза ворожнечі між українською більшістю та польською меншістю прибирає гострі форми. І то — на диво! — українська більшість нібито пригортає польське населення села, маючи безоглядну перевагу і таким типом спричинила застій розвитку польськості. Очевидно, що ніяких переносів від українців в організації польського населення нема, бо в такому випадку зрештою не обійшлося б без інтервенції влади. Ми вповні адамо собі справу з того, якими рисами "дизайнерсь" "спілко-освітової" відзначався п. Т. Сурі, бутий управитель школи та організатор польської мовності. Вже на початку, як лише п. Сурі приїздив до Гжибовіч, уладив він у 1934. р. забаву з нагоди роковин 3-го мая, в часі якої трохи таки за багато випиго "вискокових" івентів. Не треба агадувати і про те, під яким "анімусом" відбулося посвячення ново-будованої місцевої школи в р. 1935, коли то спростені гості (м'ж ними й один професор Дублянської Академії) вітавали теж за багато при чарках. Некультурні вигукні і засті звороти природі того, чого було надірено у шлунок, були наслідками того "посвячення". Словом — профанація школи. Не трудно тепер догадатися, які пель пильнували б кураторові Галицького, що перелік п. Сурі до іншої місцевої. Дописувач "Сл. Нар." усе лико бачить у тім, що управителем місцевої школи є українець (п. Сікорчак) і він, мовля, є причиною, що школа в Гжибовічч (де українці — то більшість) не є остосою польськості. Неправдою є, як лише дописувач, що в місцевій школі мовою викладовою є українська (руська) мова, бо місцева школа є утравістична (зловитна) і того тощо придержується д-р. Сікорчак. Неправдою є теж і те, що в часі колад місцевої "паробки" вигукували під адресою коладників: "Гурра на мазура і на шом Польскон". На дорожні вули переходили коладники, вібралися дітвора, пісала послухати польської колади. Приходу до вигуків дали такі самі коладники, знімаючи цікавих дітей "лабан", "депін" і плідатку обіцяючи: що "ми зам еше відлами воїном і вас пиніцими". Дивно нам, чому дописувач зняв таке неприхильне становище супроти д-ра Фасца, інспіруючи йому підбурювання місцевих "паробкуф" проти поляків. Саме той д-р Фасца найбільше прихилився до згуртування місцевої колади і за те йому тепер така відплата. Трудно: "Мурна зробив своє, мурин може відійти". Ми собі ясно бачимо справу також і з того, які заміри має дописувач, піднімаючи усе жовч на українське населення села і випиуючи такі неспівнітні. Пель йому очевидно про те, щоб неприхильно виставити супроти нас кометейні чинники і підготувати ґрунт під пляш, до яких зрештою деякі шовіністичні чинники хочуть приступити. — Гжибовічкі, 31. XII. 1937. р. (Підписи).

Нові книжки й живонади.

Д-р Микола Андрусак: ЗВІДКИ ВЗЯЛАСЯ ШЛЯХТА НА НАШИХ ЗЕМЛЯХ? (Історичні нариси). Нахл. Дализа Чайковського. Львів 1938. Отор. 32, 16". Ціна 20 сот.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 4. I. год. 7.30 "Сію".
Середа 5. I. год. 7.30 "Сію".
Четвер 6. I. год. 8.30 попол. "Сію".
год. 7.30 веч. "Сію".

Театр Річкоролностей:

Вівторок 4. I. вистави нема.
Середа 5. I. год. 7.30 "В перфумері".
Четвер 6. I. год. 8.30 попол. "В перфумері".
год. 7.30 веч. "В перфумері".

Український Театр Б. Сармаги —
Сала жид театру. Ягилонська 11.
7. I. год. 9 веч. "Вікторія та її гузар".
оперета на 3 дії П. Аббадема.
8. I. год. 9 попол. "Еспанська муза".
комедія на 3 дії Мілера.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

ПРОГОВІЧ:

4. I. Ніч під Івана Купала

СХІДНИЦЯ:

5. I. Хмара.
7. I. Жайворонки.
8. I. Маруся Богуславка.
9. I. Ніч під Івана Купала.
10. I. Малепа.

Український Нар. Театр ім. І. Ткалича.

ВІЛІЗ:

4. I. Муж двох жінок.
5. I. Ніч під Івана Купала.
8. Велла їде театр до Рави Рухкої.
Режисерія викінчує до постановки: 1) Іракл Веллаї, 2) Орфей у пеклі, 3) Лі-
сова Пісня.

К І Н А.

АПОЛЬО: "Невдачник".
АТЛАНТИК: "Королева Вікторія".
ВАНДА: "Королева джунглів". "Пє-
ня котання".
ГРАЖИНА: "Іх сто, воно одна".
ЕВРОПА: "Косцюшко під Радлави-
цями".
КАСІНО: "Графиня Владімов" з Мар-
деном Літвіч.
КОПЕРНИК: "Князь і промах".
МАРУСІНКА: "Либуд".
МЕТРО: "Матура".
МІРАЖ: "Пісня засудження".
МУЗА: "Благословенна земля" (Ел.
Рабінов Палло Муні).
ПАКО: "Пасажирка зійшем" (Шерлі
Темпл).
ПАЦІС: "Князь Ісак" із Солею Гейс.
РАЙ: "Тойка гілтиль".

РІАЛЬТО: "Забута симфонія".
СВІТ: "Збутолана". "Срібна торпада".
СТИЛЕВЕ: "Нестерива дівчина" та
ревія "Новорічний коктейль".
ТОН: "Піліжко золотий".
УТІХА: "Вануць" з Димітою і ревія.
ХИМЕРА: "Діалог з Новолітос".

ФОТОПЛЯСТИНОК:

(із Маріївкою 5).

"Світова вистава, II. частина" і Парик
ФОТОПЛЯСТИНОК "Скандинав" (Пасам
Гавемана ч. 7):

II. частина "Вистава в Парижі".

ЗАКОРПОННЕ РАДІО.

Вівторок, 4. січня 1938.

БЕРЛІН 15.00 Рад. музика. 19.45 Веч.
ромі. 20.00, 21.00 Концерт: форте. ВУ.
ДАПЕНІТ 12.05 Циг. музика. 13.30 Вок.

ШАФКОВІ КУФРИ

важкі, міцні на постіль, корабель на ваху, виступи та комори, багажники на колесах, найвищої поручки

Рейсний ремонтно-машинний цех
Н. БАРЕР
Львів, Сикстуська 4, 2, побіч ф-ки „Селендра“

виступи: 18.00, 19.00, 20.00 „Гімн Баба“ оп. Герца; 21.30, 22.00 Концерт тріо: НІДЕНЬ 18.15 Дитячий хор; 17.30 Голос Шиди; 18.40, 20.00 Веселий жартівник, орк.; 21.00, 22.30 Марш, дитя орк.; ПАВЛИНДЕНДЕР 18.00 Голоси творчі, барит. форт.; ДРОБІВІЧ 20.45 21.00 „Гейма“ оп. Дюбюа; КОШІНІ 18.00 Веселий жартівник, піаністический поет, музика з пл. Що розуміємо під капризом? ЛЯВІЦІ 20.00 21.00 „Арія Елкана“ опер. еск. музика і поет; МІЛЯНО 17.15 Форт.; 21.00 „Фантазія на тему Шопена“ оп. Шопен; 21.40, 22.00 Концерт, вокал; ПРАГА 17.30 Хор; 18.10 Нм. акад.; 20.00 Дитячий хор; 21.30 Голоси творчі, барит. форт.; 21.00 Веселий жартівник, піаністический поет; РАДІО ПАРИ 21.15, 22.00 Голоси творчі, барит. форт.; РИМ 17.15 Форт., сопрано; 21.00, 22.00, 23.00 „Фантазія“ оп. Ляврієва.

Середа, 5. січня 1938.

БЕРЛІН 9.30 Нм. музика; 14.15 Рокер, музика; 17.00 Канцер, музика; 20.00 Інструментальний ансамбль; ВІЛНОВИД 20.00 Арія; 21.30 Піаністический ансамбль; БУДАНОВИЧ 18.30 Форт.; 20.00, 21.00, 22.00, 23.00 Нм. музика; 20.20, 21.00, 22.00 „Хвалитина“ оп. Мусоргського; ВІДЕНЬ 18.15, 20.00, 21.00 „Хвалитина“ оп. Мусоргського; 22.30 Танго, музика; ПАВЛИНДЕНДЕР 12.00 Орк. концерт; 20.15 Симфонія 6-ма Чайковського; 21.15 Концерт, вокал, орк.; КОШІНІ 14.00, 18.45 Виступи, 18.00 Мит. Ленка; „Нечиста сила“, балет; Сонце прагне, відбит; МІЛЯНО 17.15 Вокал, концерт; 19.30, 20.30 Рокер, музика; 21.00, 22.00, 23.00 „Хвалитина“ оп. Мусоргського; ПРАГА 14.00 Нм. акад.; Спіл. 15.15 Любимі твори Леопаля; 18.25, 20.00 „Навсика Памавельна“ опера Кавілі; 21.15 Хор; 21.35 Форт. веріфікація; РАДІО ПАРИ 21.30 Концерт, вокал; 22.00, 23.00 Святий і радіо, рокер, програма; РИМ 17.15 Канцер, концерт; 19.30 Рокер, музика; 21.00, 22.00 Симф. концерт; СФІЯ 18.00 Дитячий хор; 18.30 Виступи, музика; 20.15 Вокал, концерт; 22.30 Піаністический ансамбль.

ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

СНІГОВІ І СПОРТОВЕ ВЗУТТЯ
у цінах зокрема низьких поручає

АЛЬ-СА-ДО ЛЬВІВ,
Сикстуська 13

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 4. січня 1938.

6.15—8.00 Радіошкола; 12.00 Полудня; 12.45 Причорний камі, музика з пл.; 14.25 Сонети з пл.; 14.55 Виступи; 15.00 Спогади з повстання 1939; 15.10 Музика з пл.; 15.25 Виступи з міста та провінції; 15.30 Голоси творчі; 15.45 Музичні записи для старших дітей, садочок, квартет; 16.00 Фін. госп. актуальні; 16.15 Радіосвіт-Роздуми; Найкраще дитяче; 16.50, 18.30, 20.35 Актуальні гутірки; 17.00 Країна дитини та балетів; 17.15 Концерт мажорний; 17.30 Міжнародні акції; 18.00, 18.30 Спорт; 18.10 Мити; 18.30 Сопрано, форт.; 18.40 Що означає позитивний дещетар поведінка; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Мистецтва між сексуаль, літ. акції; 19.20 Польська хор, творчість; 20.00 Арія; Танго Софія Остроська; 20.45 Вокал; 21.00 Симф. концерт; 22.00 Дитячий хор; 22.30 Соп. виступи; 23.00 Концерт балетів.

Середа, 5. січня 1938.

6.15—8.00 Радіошкола; 12.00 Полудня; 12.45 Інформаційна Газета з українським мовою; 13.45 Ляврієва музика з пл.; 14.30 Р. Піаністический ансамбль; 14.55 Спогади з повстання 1939 р.; 15.10 Музика з пл.; 15.25 Виступи з міста та провінції; 15.30 Голоси творчі; 15.45 „Браніславський виступ“; 16.00 Виступи голоси творчі; 16.15 Рокер, концерт; 16.30, 20.35 Актуальні гутірки; 17.00 Державний устрій; 17.30 Виступи; 17.45 Сопрано, форт.; 17.50 Польська хор, творчість; 18.00, 18.30 Спорт; 18.10 Гутірки; Дитячий ансамбль; 18.35 Канцер, концерт; орк. опер.; 18.55 Програма; 19.00 „Возврат“ А. Струка; 19.20 Мелодій Іммі, ре. оркестр; 19.30 Польський ансамбль; 19.35 Дитячий ансамбль; 20.00 Рокер, концерт; 20.15 „Виступи з міста та провінції“; 20.45 Вокал; 21.00 Польський ансамбль, концерт; 21.30, 21.45 Чарльотина поезія; 22.00 Рокер, концерт; квартет, піаністический ансамбль; 22.50 Соп. виступи; 23.00 Студію мажор.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ НА ЯЛИНКУ!

Найгарніші глинянські килими

власного виробу

поручає фабричний склад

СТ. ГАЛАНА ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 20 (РІГ НОСТЮШНА)

Новий підхід. — Продаж за готівку і на сплату. — Ціна майже Офіційної Народової і інші парт. цінники.

Спеціальність фірми: підсвітлові портіери, КАПИ на підлогу і стіни.

Радіокуттик.

Виступ нашої співачки.

В четвер 26. п. м. співала в радіо п. н. Іванна Шмигунівська-Приймова французькі пісні з 18 століття. На програму складалася пісню Е. Артура, Ф. Дюранте, А. Леона, С. Маркеті і Вержест. Побут п. н. Приймовой у Парижі відомий дуже корисно на відміну стило таких пісень і ароматична дитина 18 століття у Франції. Виробим п. н. Приймова знала нам уже зі своїх виступів на сцені, тому найде було повторити тут про культуру і вальси й танцюс. І. Л.

ШНИ „МЯСЛОСОЮЗ“

Львів, 3 січня 1938 р.

1 кг. масла десерт. безоп. 3.05 зод.
1 кг. масла бочком. безоп. 3.10 зод.
молочко 18—19 сот.
яйця (яєчка) 6.00—6.10 зод.
Тенденція на масло знизилася, на яйця, сирок. На молоко здержана.

КУПНО - ПРОДАЖ

ВЕЛИКИЙ вибір ручних і фабричних коровак, табакеток, поручає Вирішля Фрайдіа, Сикстуська 21. 2157 15-0

ФІРАНКОВІ новий шпайдерський / кра. сні, наплі за з'їзти. Фабричні пісні. — Банк, пл. Марійська 6. Жанді філії не маємо. 2228 9-10

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАХ Львів, пл. Марійська 5 продає найдешевше гарні вироби зі золота і срібла. 2316 7-15

НОВА ГАЛАНТЕРІЯ Ежен Будановський, Станіславів, ратуш. поручає на свята різного роду галантерейні артікули. 2320 8-10

ДАРУНКИ на Ялинку і Новий Ріс зі золота, срібла, голдинки, поручає найдешевше фірма Вандер, Львів, Шайнохівська. Преп'явля і дешева наплата голдинки і біжутерії. 2707 3-7

ПРОДАМ окремий фотостудія першорядної і ціною 70, доброї марки на довгидний уміщувач. Робітня фотостудія Райковський, Львів, Фридрих 10. 1880 25-0

ВСІ СПОРТОВЦІ закуповують своє приладдя дещетарський, спортивний і гасітископ у відомій зі солідності фірмі Спортова Охладина, Львів, Ягальонська 9, телефон 24-65. Гурт — деталі. 2724 3-3

ВИПРАВИ лужонні комплекті, емалія зод. 65—, алюмінієм 20— в металі, залізом 1 з д. РИЧНЕР, Лейбніс 57. 51 1-6

МЕШКАННЯ

СОНЯШНА, фронтова, умовляється кім. на 2 до мити, вул. Кадетська 4, 6, партер на ліво. 11 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АДВОКАТСЬКИЙ аплікант з повал 3-річним добрим практикою шукає патрона. Зголошення до „Діла“. Аплікант з референціями. 12 1-2

РІЖНІ

УКРАїнська КРАВЕЦЬКА РОБІТНИЦЯ шукає жінку 20 літ ІВАН МАРІНІШ, приймачі всієї роботи мужського, жіночого і селянського швейного по помер. коханих піснях. Львів, ул. Петра з. 1. 2719 3-30

БЮРО ПРИПОРУЧЕНЬ „СВЯТОВІД“ відшукає жінку, яка погодиться ескізи в ядро і за кордоном. Львів, Адамівська 23, тел. 300-08. 2287 17-30

АДВОКАТ старший (має) шукає спеціаліста адвоката до владної канцелярії, промислової фірми, Любомирська „Висока, тесія“ Адміністрація. 1 2-2

ШЛЮБНІ, БАЛЕВІ, СМОКІНГОВІ УВАННЯ, ВИПОЗИЧАЮ, ЛЬВІВ, пл. ТЕОДОРА 4. 2729 7-10

ПЕЧАТКИ вавчоні та металеві для паризьких урядів, читальні, кооператив та ін. виконує найдешевше Мико Галавман, Львів, Сикстуська 10; телефон 215-03. 2652 4-10

БЕЗБОЛІСНЕ усування пазів, згуб, блях, врослих пігтів, масаж н'я іа француською голівкою і пудром піва і зод. а салоні манікю „Яліна“, Я. Мал 5. 2272 5-5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

РЕНТГЕНОЛЬОГ

Д-р Людовика Ляндес-Ляйнерова

ЛЬВІВ

ЛОЗИНСЬКОГО 9. Тел. 255-50.

ОГОЛОШЕННЯ.

На свята

найкращі дарунки, парфуми і модерна біжутерія, по найнижчих цінах.

Для Читачів „Діла“ гарні пам'ятки.

С. ФЕДЕР

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 7.

Філії:

Коперника 13 а, - Галицька 16

НА СВЯТА

чистить, фарбує і пере

закордонною системою перша хем. і арт. фарбарня

ВІДЕНСЬКА ПРАЛЬНЯ

Львів, Пілсудського 10 тел. 270-58

Відбір і доставка безплатно. Провісціональні послуги полаго джемо негачно. 4-10

ВАШЕ ОЧКО
ГАЛИЦЬКА І-РІГНІНКУ

Поручає великий вибір прикрас на ялинку. 4-6

РІЗДВЯНІ ЛИСТІВКИ С. ГОРДИНСЬКОГО І О. КУЛЬЧИЦЬКОЇ

Ялинові прикраси оксамитні бантики, стани, цelloфан, свічки, штучні вогні, ліхтарики, білукки, перетини.

Календарі на 1938, р. кишеньові, стіні і тижневі поручає

Союзний Базар
ЛЬВІВ, РУСЬКА 20.

Йоахим Вільнер

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД КРАСОВОЇ ГУТИ ШКЛА, ЛЬВІВ, СКАРБІВСЬКА 1

поручає по найдешевших цінах: скло, порцеляну і столове накриття. 2-3

Революція іде

Г. ЖУРБИ

та інші новинки найдете на полицях КНИГАРНІ Н. Т. ШЕВЧЕНКА В ПЕРЕМІШЛІ, РИНОК 14. Властитель В. ГОЦЬНИЙ.

Цукорня „Пчілка“

Львів, Ринок 27.

Поручає святкові вироби з найліпших гатунку по знижених цінах.

ВИСТАВНІ СПІДАННЯ, ОБІДИ І ВЕЧЕРІ

та найкращі ЛАКОМИНКИ поручає фірма

ЛЕВ РУБІНФЕЛЬД

Львів, Словацького 14. Тел. 233-24

ЗАБАВКИ ПІД ЯЛИНКУ

всі українці купують тільки в крамниці забавок.

Вхід від вул. Сенкевича, зараз коло кіна „Утіха“.

Найдешевше джерело закупу

порцеляни, скла, кристалів та електричних ламп тільки у фірмі:

Т. Й. АВІН

Львів, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

Відомий ХРИСТІАНСЬКИЙ РЕСТОРАН

Г. ВІТЕК Трибунальська 10 ЛЬВІВ

(давніше Кольонський, побіч. Нафтулі) поручає: смачну кухню, добріні замуси, пиво, оцоти. Ціни найнижчі. — Любля гарний, надається на весілля, бенкети, зібрання і пр. — П. Т. Гостям з провінції 2309 10% опушту.

Рік основ. 1904. Телефон 213-65

ВИРІБ І ВЕЛИКИЙ СКЛАД
КОРСЕТІВ, ЧЕРЕВНИХ ПОЯСІВ І НАГРУДНИКІВ

по найновіших паризьких і бреських кроях.

Я. Шрайбер

Львів, ГЕТЬМАНСЬКА 8. Ціни фабричні. 2340